

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712202789
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712202789.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 0Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni K. M., nar. XX.XX.XXXX, E. M. A. XXXX/XX, H., t. č. J. A. XXXX, A., XXX XX L. X., ČR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Adrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 1 046,35 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 6C/132/2012-69, zo dňa 29.10.2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne: Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778 trovy konania vo výške 138,08 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne: Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Važecká 16, Prešov IČO: 42 176 778 trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 15,93 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom v Lučenci vedený v D. S. a.s., pobočka T. pod číslom XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd konanie podľa § 96 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (OSP) zastavil; o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 OSP tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva, pretože si náhradu trov konania neuplatnila a pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 138,08 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa do výroku o trovách vedľajšieho účastníka navrhovateľ v podaní zo dňa 23.11.2012 odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti tej časti uznesenia okresného súdu, v ktorej okresný súd zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov z pozícií vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľov, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť spotrebiteľom právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa názoru navrhovateľa, okresný súd nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania, nakoľko existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 OSP spočívajúce v tom, že vedľajší účastník

vstúpil do konania na strane odporkyne za účelom ochrany práv odporkyne z vlastnej iniciatívy. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka označil za nadbytočné, účelové a ne hospodárne a navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 220 OSP ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,12 € s DPH pozostávajúcich z 1-ice odmeny za úkon právnej služby vo výške 9,96 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,16 € s DPH.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa v podaní zo dňa 18. 12. 2012 vyjadril vedľajší účastník na strane odporkyne a vo vyjadrení uviedol, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne do konania v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3 OSP z vlastného podnetu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporkyne - spotrebiteľa. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu, pričom sa nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o vstupe do konania. Zdôraznil, že v danom prípade treba brať do úvahy, že spotrebiteľ bol v konaní úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa sú trovy, ktorých náhradu vedľajší účastník požaduje objektívne a účelné. Uviedol, že združeniu na ochranu spotrebiteľov je často vytkané, že v súdnych konaniach iba vznáša námietky premlčania, preto považuje za potrebné uviesť, že by ako združenie na ochranu spotrebiteľov bolo rado, keby bola prijatá taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila v súdnych konaniach proti spotrebiteľom prihlíadať na premlčanie pohľadávky ex off, alebo spotrebiteľa prinajmenšom poučiť o možnosti premlčanie namietat'. Podľa názoru navrhovateľa, aktuálna vnútroštátna právna úprava v § 101 a nasl. Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských veciach nie je v súlade s článkom 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a s článkom 38 Charty základných práv Európskej únie. Uviedol, že vnútroštátna právna úprava v súčasnej dobe neumožňuje súdu prihlíadať na premlčanie ex off, preto združenie na ochranu práv spotrebiteľov v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok vznáša námietku premlčania, nakoľko je povinnosťou združenia chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi dodávateľov. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno podľa navrhovateľa vo všeobecnosti odvodit' aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa znenia ktorého „každý má právo na právnu pomoc v konaní pre súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy a to za podmienok ustanovených zákonom“. Zdôraznil, že ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva aj z nálezov Ústavného súdu SR napr. II. Ús 78/03, II. Ús 31/04, II. Ús 56/05, IV. Ús 147/08 a II. Ús 122/09. Uviedol, že vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu ocitol v postavení, v ktorom našiel rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerní spotrebiteľia sa nedokážu v súdnom konaní náležite brániť a často na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov z dôvodu svojej neinformovanosti prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie rezignujú. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradit' vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia ako vecne správne potvrdil a zároveň, aby zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 38,34 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, so sídlom v Lučenci.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradit' vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 138,08 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Podľa ust. § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 150 ods. 1 OSP, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihlíadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa

priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že uznesenie okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku o trovách právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vecne správne. Zo spisu odvolací súd zistil, že vedľajší účastník na strane odporkyne, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, vstúpil do konania z vlastného podnetu oznámením o vstupe do konania v podaní zo dňa 12. 09. 2012, kde zároveň požiadal súd, aby mu doručil návrh na začatie konania s prílohami. Vo vyjadrení zo dňa 27. 09. 2012 sa Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrilo k obsahu návrhu na začatie konania, pričom uviedlo, že v danej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň vznieslo námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa s odôvodnením, že pohľadávka sa stala splatnou dňa 03. 09. 2004 a žaloba bola podaná až dňa 22. 02. 2012 .

V podaní zo dňa 26. 10. 2012 zoberal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť. Žiadal, aby súd o náhrade trov vedľajšieho účastníka rozhodol podľa ust. § 150 ods. 1 OSP tak, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne ustálil, že navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť nahradiť odporkyni (ktorá si v konečnom dôsledku náhradu trov neuplatnila, preto jej okresný súd náhradu trov konania nepriznal) a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania. Vo vzťahu k argumentácii navrhovateľa, že vedľajší účastník na strane odporkyne svojim konaním v podobe právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, čo vedie k nehospodárnosti konania a je neúčelné, odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 93 ods. 4 OSP má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania. To znamená, že rovnako ako navrhovateľ má právo dať sa zastúpiť právnym zástupcom. Opačný názor odporuje zásade rovnosti účastníkov konania vyjadrenej v ust. § 18 OSP. Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník na strane odporkyne sa k obsahu žaloby vyjadril až po tom, čo sa oboznámil s návrhom na začatie konania, pričom navrhovateľ zoberal žalobu späť až po vyjadrení vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v podaní zo dňa 26. 10. 2012. Na základe uvedených skutočností možno konštatovať, že späťvzatie návrhu na začatie konania je v príčinnej súvislosti s vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Pokiaľ teda navrhovateľ namieta vznik trov vedľajšieho účastníka, pričom zdôrazňuje, že vedľajší účastník svojim konaním v podobe právneho zastúpenia zbytočne navyšuje trovy konania, je na navrhovateľovi, aby zväžil svoj prístup v súvislosti s podávaním žalôb tam, kde je predpoklad vznesenia námietky premlčania. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že okresný súd mal na rozhodovanie o náhrade trov vedľajšieho účastníka aplikovať ust. § 150 ods. 1 OSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia) v celom rozsahu nepriznáva, odvolací súd uvádza, že navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne právne relevantné dôvody, pre ktoré by okresný súd nemal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania priznať. Navrhovateľom tvrdená neúčelnosť trov vedľajšieho účastníka konania na strane odporkyne nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, tak ako to má na mysli ust. § 150 ods. 1 OSP. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky II. Ús 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že vzhľadom na ústavný rozmer práva na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom pojmu „účelný“ vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že uznesenie okresného súdu je v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vecne správne, preto ho ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľa zaviazal nahradiť v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v odvolacom konaní. Trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní úspešného vedľajšieho účastníka na strane odporkyne predstavuje odmena vo výške 1-ice základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) priznaná podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 8,30 € (za základ tarifnej odmeny považoval odvolací súd predmet odvolania) a režijný paušál vo výške 7,63 €; spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v odvolacom konaní 15, 93 €.

O spôsobe náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP.

Senát krajského súdu rozhodol vo veci pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.